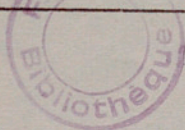

Juny 1962.

Ap. Nal. # 14.81

Bogotà. Colòmbia.

" A l'igual que França i Anglaterra,
Catalunya té el dret de governar-se
sola".
(Mr. Carlton Hayes, darrer Ambaixador
dels EE.UU. prop de la Rep. Espanyola).

Unes dames de la colònia catalana, ens han tramès, amb prec especial de publicació, aquesta poesia :

A SA SANTEDAT EL PAPA JOAN XXIII

Jo vinc, Pare Sant, de molt lluny. D'una terra
que bressa la mar més antiga i il.lustre
i alhora li broda el perfil de les cales,
i es diu Catalunya.

Jo vinc d'una terra de vari ~~relleus~~,
petita i diversa entre sí, però
que porta l'empremta de Déu en la llengua,
i es diu Catalunya.

Jo vinc d'un país d'oliveres i vinyes
on l'oli i el vi nostres taules curullen
i en Sants Sacrificis de sempre s'esmercen,
i es diu Catalunya.

Jo vinc d'una Pàtria que creu i que espera
que es mou en la Fè més catòlica i pura,
que mai no renega la seva nissaga,
i es diu Catalunya.

Jo vinc de l'abrupta i gentil serralada
que amoixa la Mare de Déu - Verge Bruna -
i el dolç Virolai cima a cima ressona,
i es diu Catalunya.

Jo vinc, Pare Sant de molt lluny. I vinc ara,
perquè fa tres anys que sou Papa de Roma
i us porto entre els plecs dels meus versos, la Mirra
i l'Or i l'Encens del meu poble
que es diu Catalunya.

Jaume Rosquelles i Alessan.

Barcelona, 4 d'octubre 1961.

L'autor d'aquesta poesia, fou el Director de la Ràdio Associació de Catalunya i feu una tasca patriòtica extraordinària. Clandestinament, s'ha donat a conèixer aquesta composició, fent-ne còpies a màquina i repartint-les a milers.

..... per cert que a Roma, els cal aprendre un xic més, que no és pas d'ara solament que dallonses fora del test ! Doncs la poesia fou lliurada a mà, en una peregrinació i contestada.... en castellà.

.....precisament ara tenen un Cardenal, c a t a l à. I això es feia constar, expressament - a cops als censors de premsa de Barcelona també els falla la mala bava - en la propaganda per a la peregrinació per a la imposició del "Capello".

.....Roma, s'informa pels seus Nuncis, i aquests, viuen en un ambient que no és pas el de tocar de peus a terra, per això no s'adonen del comportament de certs Bisbes a Catalunya, que no volen ni entendre la nostra llengua.

.....Després d'entrebancs, trencacolls i trenca-closques, s'ha pogut arribar a la fundació de la "Banca Catalana". Hi figuren noms: Jaume Carner, Sendrós, Rossell, Seix i Miquel, etc., que no ens sonen pas malament del tot.

.....Jaume Carner, va dir, inaugurant-la: " Continuitat, mesura i seny". Però cal viure en l'època actual i no ésser estira-cordetes, diuem nosaltres.

.....de "Mundo" de Madrid (Espanya), 28 de gener del 1962. : " El Mercado Común es el régimen de la libertad o, lo que es lo mismo, de la competencia. Como en la esfera industrial, las empresas mal planteadas, o mal dirigidas, desaparecerán arruinadas, en la agrícola las explotaciones anti-económicas desaparecerán si no es posible su reforma. En el Mercado Común queda abolido lo falso, lo que vive artificialmente gracias a protecciones, subsidios y otros expedientes. Así, pues, será también el régimen de la verdad."

.....se'ls escapen de dirEn un article del "Diario de Barcelona", Joaquim M. de Nadal, escriu : " centenares o millares de ellos - de concejales - hemos pasado por aquella Casa Gran (Ajuntament de Barcelona), sin pena ni gloria. Y conste que no pongo entre las penas la patada que nos diera el dictador en lro. de Octubre de 1923, porque, por injustificada, nos dolió poco".

.....Al dors d'aquest article, n'hi ha un altre, " per a riure " i també en copiarem un bocí : " Notas de Sociedad, del Diario de Barcelona, 25 Feb. 62 : " Nuevos Miembros de la Asociación de Hidalgos. En la Junta de Probanza, de la Asociación de Hidalgos a Fuero de España, que acaba de celebrarse en Madrid, fueron aprobados los expedientes de ingreso a favor de los siguientes caballeros y damas " i segueix un enfilall de noms, tots amb tres o quatre cognoms, lligats amb guionets i tot. Veritat que, en els temps actuals, això de la "Probanza" no hi encaixa ?

.....i si és veritat, tant ho és pels uns com pels altres. "Escorzos de la Liberación" (es volen referir a la caiguda de Barcelona en poder de les tropes enemigues, el gener de fa més de 23 anys : " Desconfía, hijo mío - decía el buen padre, al muchacho que era su hijo -, desconfía de quienes te estimulen a ignorar, o a olvidar, si ya las conocías, las fechas gloriosas. Pretenden modificar o borrar, falseándola, la Historia pasada, y asomada a su mezquindad la Historia futura. Ten presente, hijo mío, que recordar no es odiar. No odies ni olvides". Diario de Barcelona, 26.I.62.

....."L'Hora Catalana" de Caracas, es fa sentir, cada diumenge, de 10 a 11 del matí, amb audicions radiofòniques catalanes, per l'Emissora Crono-Radar.

.....De la Revista "Humboldt" # 9, editada a Hamburg: " Secció Literària. Hurtado es un catalán que en 1940 se expatrió a México, donde dirige hoy una fábrica de textiles y de tejidos sintéticos. La presente novela, cuyo

títulu catalán, es : " Es té o no es té " lo señala como un narrador de talento. La traducción, de una lectura fácil es de Richard Hoffman". Odó Hurtado: " Der eine hat's, der andere nicht".

.....i ara, copiem d' "El Tiempo" de Bogotá, del 20 de maig 62. Referint-se a la vaga de la Península: " Reciben carbón comunista. Por lo menos en un caso se registró la llegada de carbón procedente de un país comunista, a pesar de la acusación de que las huelgas - que son las peores ocurridas en los 24 años del régimen del generalísimo Franco - están controladas por la propaganda comunista. La central siderúrgica El Español, en San Sebastián, puede mantener su funcionamiento gracias a los embarques de carbón recibidos de Polonia, según fuentes locales. El "Butlletí" ja havia parlat (edició del mes de març 62) de que a Canàries es rebia ciment de Polònia, de forma que, no ens ha vingut la cosa, gens de nou.

.....uns amics catalans, de Medellín, ja tenen un petit fons, que esperen engrandir dintre de poc, amb el fi de premiar un estudi, publicable, sobre " El Negoci de la Separació"...

.....No s'ha resolt del tot l'afer de les vagues de la Península. Però rumiem-hi: " Madrid, Oct. 21/61. ... y cerró el acto el Sr. Solís, que recordó las batallas que se libraban antes del Movimiento, entre empresarios y obreros, para defender sus derechos". Del "Diari de B." 22 oct. 61.

.....quan era reconegut el dret de vaga, hi havia patrons i obrers, en lloc d' " empresarios y productores".

.....I seguim amb les tisores a les mans, proveint-nos del "Diari de Barcelona (Oct. 22/61) i hi trobem que, segons dades oficials, números can ten, les caixes d'estalvi de Catalunya tenen un capital de 25.000 milions de pessetes i això, representa la tercera part de tot el que s'estalvia a la Península.

.....Un humorista català, Albert Llanes, deia que l'estalviar era ésser pobre tota la vida.

.....Consideracions sobre la balança de pagaments: Referent a despeses i ingressos de l'Estat espanyol, a la "provincia" de Barcelona:

	<u>Ingressos</u>	<u>Despeses</u>
Any 1951	2.485.877.238	714.223.652
" 1956	5.551.154.212	1.179.668.992

Potser aquesta ha estat una de les idees que se'ls han ficat al cap als amics de Medellín.

.....segons informacions de tipus econòmic, fidedignes, als capitals inclosos en els ròssecs bancaris generals de la Península, Catalunya hi té un 30 % ; i no s'hi compten els bancs particulars.

.....i escriu "Destino" en la seva secció "Mirando hacia atrás sin ira": "Los JOCS FLORALS" los trastornos de la guerra civil y el clima que aquí dominaba no eran, en verdad, excesivamente adecuados a tales juegos, que por lo mismo fueron arrinconados durante la contienda. Después ya no han vuelto a celebrarse más en Barcelona" .- Nota de la redacció del BUTLLETÍ: Vegeu el CARTELL, doncs enguany es celebraran a Xile !

.....Una carta: Barcelona, 12 de maig del 1962. ... " Suposo que les noves que rebeu a través de la premsa, us tenen escamat. Res... res de nou! Estem passant una forunculada, com si es tractés d'una erupció de grans pròpia del temps de primavera. No cal pas dir-vos que aquesta granellada, escampada per tota la pell de brau, és una cosa molt significativa

i alarmant. El metge ha receptat cataplasmes enèrgics i remeis radicals. La infecció continúa i el malalt millora lentament, per alguns llocs i per altres, s'agreuja més i li broten forúnculs allà on no se'ls esperava. Creim que millorarà lentament però que el metge l'haurà de vigilar durant bastant de temps. No cal pas que us digui que els familiars no estan assabentats del cas greu en que tenen al parent ; només després de molts dies, se'ls ha dit d'una forma molt velada, que estava un xic empiocat.

Uns parents de Barcelona, també han passat i passen, la malura, però el metge que vigilava a tots els parents i possibles contaminats, hi va posar remei massa ràpidament i també amb energia. No cal pas dir-vos que tota la família està un xic malalta i secunda les queixes del pacient."

.....Amb retard, hem rebut, tramesa d'amagatotis, aquesta Felicitació d'Any Nou. Sota d'un mapa de Catalunya (Paisos Catalans - Divisió Comarcal), diu :

-El que pot ésser 1962 i el que desitgem per als paisos Catalans:

- L'aportació individual a la tasca col·lectiva.
- El desvetllament coratjós del nostre poble.
- L'aportació de la nostra comunitat als ideals progressistes del món.
- La integració de les nostres terres en una aportació activa comuna.

i per a vós i els vostres,

tota la joia d'una Patria totalment retrobada. Bon Any Nou.

.....UN DOCUMENT DE FORÇA. L'advocat L... que exercia a la capital d'una comarca agrícola, s'havia especialitzat en assumptes jurídics del conreu de la terra. Un dia es va presentar al seu despatx un dels seus clients. En veure'l entrar, l'advocat li va dir:

- Què us porta de nou, Vicenç ?
- Doncs, miri, senyor L... Vinc a veure'l perquè En Pere, el veí del meu hort m'a qui vostè ja coneix, no em deixa regar.
- Que no us deixa regar ? I per què ?

El client va explicar les raons que li donava el veí.

- Res, home. Vós regareu. En podeu estar segur. Jo us faré un document davant del qual no tindrà més remei que callar. Ara que, us he de fer avinent, Vicenç, que aquest document és car.

- I quant costarà ?
- Doncs, mireu : vint-i-cinc duros.
- Home, senyor L..., això és caríssim.
- No sé pas què dir-vos-hi ; ja ho veig, però és el preu - digué l'advocat - però canviant immediatament de to, va afegir - : - Si voleu, us en faré un altre de més barat, però que no tindrà tanta força ! .

.....L'ARTISTA PASQUAL MONTURIOL. - El pintor català Pasqual Monturiol, home que sabia guanya-se les simpatís, se'n va anar a viure als Estats Units, on va treballar molt en el seu art. Una jove nordamericana, es va enamorar d'ell i es van casar. Quan després de molts anys En Monturiol va tornar a Barcelona per visitar la seva família i tornar-se'n a l'Amèrica on hi va morir, va anar a veure també els amics.

- M'he casat amb una americana - va dir En Monturiol a En Francesc Labarta.

- Rica ?
- Milionària ! .
- Així, més que casar-te amb una americana, t'has casat amb una armilla, li va contestar En Labarta.

JOCS FLORALS DE LA LLENGUA CATALANA

Any CIV de la seva Restauració

Santiago de Xile, 1962.

A tots els poetes i prosadors de les terres on la nostra llengua és parlada i coneguda, als de Catalunya, del País Valencià, de les Illes Balears, de les Valls d'Andorra, de la ciutat d'Alguer, als que l'exode escampà pels Continents i que segueixen pensant i escrivint com a catalans, els VII Mantenedors dels Jocs Florals, salut !

Per tal d'abrandar la flama sagrada de la nostra unió espiritual i donar testimoni davant del món de les persecucions que sofreix la nostra ben amada Patria en tota manifestació del seu geni secular, en la cultura i en la vida civil, i a fi de complir l'honrosa comanda que ens ha fet la col·lectivitat catalana de Xile, us convidem a participar a la Festa dels Jocs Florals de la Llengua Catalana del 1962, que celebrarem a la ciutat de Santiago de Xile, el dia 9 del mes de setembre vinent i que, segons els Estatuts i bons costums establerts, es regirà pel, següent

C A R T E L L

Premis Ordinaris

Englantina d'Or. Premi: US\$ 150.- Al millor poema d'inspiració patriò-

Viola d'Or i Argent. Premi US\$ 150.- Al millor poema religiós o moral.^{tica.}

Flor Natural. Premi US\$ 200. Al millor poema.

Accèsit a l'Englantina. Premi Víctor Balaguer, dotat amb US\$ 50.

Premis Extraordinaris

Copa Artística. Premi dotat amb cent dòlars per la COMUNITAT CATALANA DE COLOMBIA i el Centre d'Estudis Algueresos de la ciutat d'Alguer, a la millor composició en prosa.

Concepció Rabell. US\$ 150. Narracions, evocacions històriques, impressions de viatge, etc., inèdit o publicat després d'agost 1960.

President Prat de la Riba. \$ mexicans, 2.000.- Treball sobre la vida econòmica de Catalunya.

President Puig i Cadafalch. US\$ 100. Recull de poesies, després del ler. d'agost 1961.

President Francesc Macià. US\$ 100. Poema relatiu a gestes o llegendes catalanes o episodis de Catalunya.

President Companys. US\$ 100.- A un treball que enalteixi l'esperit liberal i democràtic de Catalunya.

Presidència de la Generalitat de Catalunya. US\$ 100. Estudi biogràfic sobre una personalitat catalana desapareguda.

Institut d'Estudis Catalans, de Barcelona. Un lot de llibres a un treball de tema lliure.

Pompeu Fabra. US\$ 100. Al millor treball sobre l'idioma català.

Pau Casals. US\$ 100. Treball crític o folklore sobre música, cançons o danses catalanes.

Jaume Serra Hunter. US\$ 100. Estudi relatiu a la Història de la Cultura Catalana.

Ignasi Iglésies. US\$ 100. Obra sobre teatre català, inèdita o representada o publicada des del ler. de gener 1961.

País Valencià. US\$ 100. A un treball, prosa o vers, de preferència relacionat amb les terres valencianes o d'autor valencià.

Premis Catalano Americans

Premi de \$ 150. escuts, al millor treball o estudi biogràfic en llengua castellana sobre una o diverses personalitats xilenes d'ascendència catalana.

Premi de \$ 150. escuts a la traducció d'un o més poemes del català al castellà.

El Consistori està facultat per a crear altres premis, accésits o distincions honorífiques.

Les composicions, llevat de les que optin premis pels quals s'estipulin condicions especials, han d'ésser inèdites i escrites en català.

Els originals han de presentar-se en tres exemplars, escrits a màquina, sense firma, però encapçalats amb un lema i acompanyats d'un plec clos que contingui el nom i adreça de l'autor i en el sobrescrit, el lema i títol de la composició.

És convenient que els originals indiquin a quin premi opten, de preferència.

Els concursants poden delegar la representació, fent-ho constar en el plec clos o en un altre, tramès expressament.

Els originals s'han d'adreçar a nom del Secretari del Consistori, Sr. CELESTÍ MORLANS, Casilla 2 2 7 8, Santiago, Chile.

Qualsevol aclariment, el facilitarà, amb gust, aquest BUTLLETÍ D'INFORMACIO CATALANA. Ap. Nal. # 14.81. Bogotà. República de Colòmbia.

L'admissió queda closa el dia 1er. d'agost, però el Consistori prendrà en consideració tots els treballs dipositats a correus abans de la data esmentada, encara que arribin amb retard, si té temps de llegir-los i judicar-los abans de dictar el veredict.

El Consistori es reserva per un any, el dret exclusiu de publicar les obres premiades, amb excepció del Premi Prat de la Riba.

Que els poetes rebin inspiració per cantar la
Pàtria, la Fè i l'Amor, i nosaltres discreció
a judicar i encert a premiar.

El present Cartell de Convocatòria és dictat a la ciutat de Santiago de Xile, el dia 25 de gener del 1962, pels VII Mantenedors :

Eduardo Barrios, President.

Dom Antoni Ramon Arrufat

Domènec Guansé

Josep Ma. Casasses

Pere Pruna

Pelai Sala

Celestí Morlans, Secretari.